

تحلیل نیازهای آموزشی زنان روستایی در زمینه توسعه مهارت‌های کشاورزی (مورد مطالعه: شهرستان پاوه، روستای شمشیر)

لیلا رجبی^۱ و طاهره شرقی^۲

۱- دانش‌آموخته گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۲- استادیار گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (sharghi@alumni.ut.ac.ir)

چکیده

برای اثربخشی فعالیت‌های ترویجی توجه به نیازهای آموزشی مخاطبان حائز اهمیت است. لذا هدف از این پژوهش توصیفی- پیمایشی بررسی نیازهای آموزشی زنان روستای شمشیر شهرستان پاوه با استفاده از مدل نیازسنجی بوریج بود. جامعه آماری آن را ۵۳۲ نفر از زنان روستای شمشیر در شهرستان پاوه تشکیل دادند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و بهره‌گیری از فرمول کوکران، تعداد ۲۲۳ نفر از آنان به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. برای بررسی نیازسنجی آموزشی زنان روستایی از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد و در این راستا ۳۳ موضوع مورد بررسی قرار گرفت؛ پردازش داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ انجام پذیرفت. نتایج تحلیل مدل بوریج نشان داد که نیاز به آموزش و پرورش دام‌های پرواری بالاترین اولویت را از نظر جامعه مورد مطالعه به‌منظور توسعه مهارت‌های کشاورزی و ورود به کسب و کار داشت. همچنین نیاز به آموزش‌های دیگر از جمله آموزش تشکیل تعاونی‌های زنان کارآفرین، آموزش و تولید خشکبار و لواشک و آموزش تولید گلاب در اولویت‌های بعدی قرار داشتند. با توجه به اینکه بیش‌ترین نیازهای آموزشی زنان روستایی در مقوله دامداری و شیلات؛ و همچنین مقوله بسته‌بندی و فرآوری محصولات کشاورزی بود، پیشنهاد می‌شود که تمرکز و تخصیص بودجه در این زمینه باشد.

واژه‌های کلیدی: نیازسنجی، مدل بوریج، زنان روستایی، نیازهای آموزشی